www.xtrapapers.com

M12/1/A1THA/HP1/THA/TZ0/XX

International Baccalaureate®
Baccalauréat International
Bachillerato Internacional

22120305

THAI A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
THAÏ A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)
Jeudi 10 mai 2012 (matin)
Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

© International Baccalaureate Organization 2012

www.xtrapapers.com

*จงเลือกวิเคราะห์ข้อเขียนที่คัดมานี้เพียง**ข้อเขียนเดียว***

1.

"ฝนอย่างนี้ขี้มักเป็นหวัด" ยายพึมพำ มือสาละวนอยู่กับเส้นด้ายเขียวๆ แดงๆ บนกี่ ตอนหลังหันมาบอกกับหลานสาว "ขึ้นเรือนซะไป๊ หาเสื้อใส่ซะ เกิดไม่สบายจะเดือดร้อนอีก"

"ก็หนูใส่แล้ว" เด็กหญิงแย้ง ก้มมองเสื้อของตัวเอง สีของมันขาวแก่อย่างที่ใส่ไปโรงเรียน ขาดจนเสียรูปทรง ลมเย็นโชยมาอีกครั้งผ่านรูโหว่ที่ขาด เด็กหญิงหนาวสะท้านมองเห็นได้ชัดว่าขนลุกเป็นเม็ดเล็กๆ เด็กหญิงไอสองสามครั้ง ยายหยุดมือมองหลานสาวอย่างจริงจัง

"เอาแล้วไหมล่ะ บอกว่าให้ไปหาเสื้อใส่"

คราวนี้เด็กหญิงทำตามอย่างว่าง่าย ขึ้นบันไดไม้ไผ่ ย่ำไปบนนอกชาน เสียงดังออดแอดเพราะความชราของไม้

"ยาย" เสียงเรียกจากบนบ้าน "ผ้าเปียกหมดเลย" เธอหมายถึงผ้าที่ตากไว้นอกชาน

"งั้นเอาผ้าห่ม แล้วลงมานี่ มาดูยายทอหูก ยายจะสอนให้ขึ้นต้น" หลานสาวผอมโกโรโกโสขี้โรคสามวันดีสี่วันไข้ เมื่อวานซืนกลับมาจากโรงเรียนก็นอนซม เพราะครูให้เข้าแถวตากแดดซ้อมพิธีรับของแจกจากนายกกาชาดจังหวัด พิธีจริงจะมีในวันรุ่งขึ้น ยายรู้ว่าหลานสาวอยากไปรับของแจกใจจะขาด แต่ลุกไม่ไหว ภาพความฝันมัวซัวขณะเป็นไข้เป็นภาพของเล่นตุ๊กตาตัวงาม หรือเสื้อผ้าสวยๆ ก่อนตื่นขึ้นมาพบกับเสื้อตัวเก่าอับเหงื่อ หมอนดำหม่นคราบไคล หลังคาบ้านดำด้วยควันไฟ และหยากไย่สกปรก

"เถิบไปหน่อยซิ" ยายบอกหลานซึ่งห่มผ้าคลุมตัวกระชับอยู่ข้างๆ จึงค่อยพุ่งกระสวยถนัด อีกมือหนึ่งขยับฟืม และตีนกดลงบนไม้เหยียบหูกซ้ายทีขวาทีเป็นจังหวะรับกัน พลางสอนหลานสาวถึงวิธีการทอผ้า แต่ไม่ได้รับความสนใจนักจนต้องดุเอาบ่อยๆ เด็กหญิงรู้สึกว่าเป็นเรื่องยืดยาวน่าเบื่อ ไม่สนุกเหมือนเล่นหมากเก็บ ยายบ่นอยู่เสมอว่าสาวๆ เดี๋ยวนี้มันทอผ้ากันไม่เป็น เอาแต่ซื้อผ้าตลาดวาละสามสิบสี่สิบบาท

"ถ้าเมื่อวานนี้ฉันไปโรงเรียนก็ได้เสื้อใหม่แล้ว ยายซื้อใหม่ให้ฉันตัวซี"

"จะกินเข้าไปยังไม่มี นี่มาข้าจะสอนทอหูกให้ดีกว่า"

"ข้าจะตาย กว่าจะได้ตะละผืน" เด็กหญิงมีสีหน้าเบื่อหน่าย

"ถ้าทอเก่งๆ ก็เร็วเองแหละ"

"เร็วยังไงก็สู้เครื่องไม่ได้หรอก"

"เฮ่ย ดีกว่าเครื่องเสียอีก นี่พุ่งกระสวย ตีนเหยียบทีละข้าง มือก็เลื่อนไป ตาตรงไหนมันเล็กไปก็แซมซะนี่ น่าเพลินจะตาย ดูๆ ก็เหมือนเครื่อง นี่ๆ ขยับไปทีละอย่าง" ยายหัวเราะอย่างสุขใจในงาน

"ครูเขาบอกมันล้าสมัย เชย ฉันว่าซื้อในเมืองดีกว่า สบายด้วย"

"เอ็งจะเอาเงินที่ไหนไปซื้อ"

"ทำงานสิยาย โตขึ้นฉันจะรับราชการเป็นเสมียนก็ได้"

"เอ็งอย่าฝันมันเลย ข้าวจะกินเข้าไปเอ็งยังไม่มี"

"ก็ฉันจะเรียนมอ"

"ซะ รองเท้าเอ็งก็ไม่มีจะใส่ สะเออะไปเรียนมอ ไม่เข้าเรื่อง เอามันแค่อ่านออกเขียนได้ก็พอ เรียนไปไม่เห็นมันทำให้ท้องอิ่ม สู้ทอหูกนี่ไม่ได้ ต่อให้เอ็งท่องหนังสือได้หมดเล่ม เอ็งก็เอามาทำอะไรไม่ได้ ถ้าทอหูกไม่เป็น เอ็งจะหนาวตาย มันจะได้อะไรขึ้นมา ถ้าเอ็งยังหีบฝ้าย ยังปั่นดีดไม่เป็น"

"รอเขามาแจก เราก็มีเสื้อใส่แล้ว"

www.xtrapapers.com

ยายนิ่งเงียบก้มหน้าก้มตาทอผ้า พอเห็นผืนยาวยายก็ม้วนทบเข้ามาแล้วพุ่งกระสวยต่อไปเกิดลายสีเขียวสีแดงสลับกัน รวมเป็นผืนผ้า ดูๆ ของยายก็สวยดี ตกเย็นได้ผ้าผืนหนึ่ง คืนนั้นเด็กหญิงหลับแต่หัวค่ำเพราะเพิ่งฟื้นไข้ พร้อมสัญญาก่อนนอนจากยายว่า คืนนี้เจ้าป่าจะเอาเสื้อวิเศษที่สวยที่สุดในโลกมาให้ ส่วนยายยังจุดตะเกียงแดงๆ ทำงานจนดึกดื่น

เด็กหญิงตื่นขึ้นมานั่งเอามือทาบอกกับเสื้อตัวใหม่ที่เจ้าป่าเอามาสวมใส่ให้ตั้งแต่ตอนไหนไม่รู้ ก้มมองตัวเองสีหน้าสดชื่น ตะเข็บเสื้อเย็บด้วยมือ คดไปคดมาเหมือนจะบอกว่าคนเย็บพยายามเย็บทั้งที่ตามองแทบไม่เห็น ยายนั่งยิ้มอยู่ข้างๆ ตาแดงจัดเพราะนอนดึก ลายของเสื้อไม่ผิดกับลายผ้าที่ยายทอเมื่อเย็นวาน ยายลูบหัวหลานสุดสวาท

"เอ็งต้องทอหูกให้เป็นนังหนู ถ้ารอให้เขามาแจก พอมันขาดแล้วเราจะเอาที่ไหนใส่ เอ็งต้องทอให้เป็น ทอเอง เย็บเอง จะเอาสักกี่ตัวก็ได้ อย่าไปรอของแจกลมๆแล้งๆ นั่นเลย"

วัฒน์ วรรลยางกูร, "ฝุ่นรอฝน", *ลลนา* (1974)

www.xtrapapers.com

2.

ความมืดโรยม่านคลุมฟ้าหม่น

ความมืดโรยม่านคลุมฟ้าหม่น
แหล่งหล้าสากลเหมือนภาพเก่า
โงกง่วงงุนงงคล้ายหลงเงา
แผ่วเบาราวบาดกระดาษบาง
ความมืดคล้ายคุมให้โลกแคบ
ต่างแบบกลางวันตอนสว่าง
ภาพรวมคล้ายเลื่อนเพียงเลือนราง
ราวฝันเลือนฟางพรางแสงไฟ
ความมืดไล่ตะวันผันลับฟ้า
นกกาคืนสู่แหล่งอาศัย
เชิญดาวทอแสงเรืองรำไร
ปรับลมหายใจละมุนเย็น
ปลอบคนทุกข์ยากคืนสู่เหย้า
พาสุขคลุกเคล้าความแค้นเข็ญ
บังย่านบ่งย้ำความลำเค็ญ
มิให้ใครเห็นหยาดน้ำตา
กลบความโอพารบ้านเศรษฐี
ช่องว่างถึงมีก็น้อยกว่า
ท่ามความสว่างพร่างพา
จิตทันศรัทธาให้โบยบิน
ความมืดมาเยือนทุกยามค่ำ
กระซิบซ้ำซ้ำไม่จบสิ้น
พลิ้วแผ่วแว่วจางยังได้ยิน
ด้าวดินถิ่นแคว้นแดนสีดำ

พิชชา ถาวรรัตน์, *เผดิมดาว พราวพร่างฟ้า* (1989)